

СТАРЕЦЪТЪ.

Человѣкъ трябва въ сѣкой случай, да помисля тѣй: *Съко нѣщо, что дохожда отъ Бога е добро, ако и да му ся случва по нѣкога по нѣщо зло.*»

Единъ набоженъ старецъ замръкнѣлъ еднажъ при вратата на единъ градъ; Тѣ были затворены, и нѣмаше кой да му отвори, да влѣзе за да принощува. За това ся принуди да принощува на полето гладенъ и жаденъ, и да рече: *« Таква е Божіята воля! »*

Той бѣше съ конь, и имаше единъ фенерь, за да му свѣти. Веднага повѣйва вѣтръ и му огасва свѣщъ-та. Като останѣ въ тъмнинѣтѣ, нападатъ го вълци, улавятъ му коня, раскъсватъ го и го изядатъ. Бѣдний старецъ, останѣлъ въ тъмнинѣтѣ, на студа, подъ голото небе, въ непознатото поле, между оныя вълци треперяше отъ страхъ, и чякаше нетърпеливо да сиине зора, като ся утѣшаваше съ думыты си: *« Таква е Божіята воля! »*